

Zpráva ze služební cesty do Ostravy ve dnech 28.-29.6.1971

V divadle Petra Bezruče v Ostravě jsem viděla premiéru Plautovy komedie Blíženci (Menaechmi) v překladu G. Ursiniho a Jiřího Kroutila, v úpravě Milana Calábka, v pohostinské režii absolventa režie na DAMU Giorgio Ursiniho, na scéně a v kostýmech Jana Duška a s hudbou Jana Tomšíčka.

Je jistě záslužné, že ostravské divadlo pro mládež seznamuje své starší diváky s velkým antickým komediografem. Nejsem ovšem tak zcela přesvědčena, zda si Plautovi a jeho světě udělají správný obraz. Režisér i herci se snažili vytěžit co možná nejvíce komediálního. Velkou a vzácnou příležitost měl B. Čvančara v dvojroli Menechma I. a II. Výborná byla i Alena Tománková jako jeho žena, Alexandr Postler jako ~~xxxxx~~ otrok Messenio a Milan Sova jako parazit Smetáček. Pokud se smíříme s ostravským pojetím kurtizány Erocie, pak nutno pochválit i J. Tesařovou. V této postavě ovšem vidím základní chybu inscenace, která by se ~~svědčí~~ zřejmě vyskytla v kterékoliv Plautově komedii. Pojetí antické kurtizány jako v podstatě jen elegantní děvky je chybné a svědčí o ne právě velké znalosti antického světa. Úprava textu odstranila ostatně téměř všechno poetické a do značné míry i hravé. Komédie v ostravském pojetí byla snad příliš zemitá, působila trochu syrově a po inscenační stránce ~~snad~~ ^{poněkud} nehotově. Zřejmě bude třeba ještě ~~xxxxxx~~ ji nechat vykrytalizovat a uzrát.

Za zvláštní zmínku stojí vtipně řešená, nápaditá a při tom jistě velmi levná výprava, pro níž Jan Dušek použil plechové barely od dehtu a lačkové bedýnky.

Jestliže mám k inscenaci své výhrady, neznamená to zdaleka, že je špatná. Jen mi v ní chybělo víc jasu a slunce, víc antického ducha, který je ovšem asi dnešní mladé generaci cizí a neznámý. Ostatně, plautovská tradice u nás neexistuje a od nezapomenutelného Frejkova Pseudola uběhlo už téměř třicet let.

30.6.1971

L. Kopáčová